

Ümmetin Davaları Yok Pahasına Satıldığında!

Mısır ile gaspçı Yahudi varlığı arasındaki doğalgaz anlaşması sadece ekonomik bir anlaşma değildir, aksine Gazze şehitlerinin sayısının arttığı ve ümmetin bedenindeki yaranın büyüdüğü bir zamanda, ümmetin davalarına vurulmuş güçlü bir tokat gibidir. Bu anlaşmanın zamanlaması sadece geçici bir ayrıntı değildir, aksine soğuk çıkarların ahlakın önüne geçtiğinin ve ümmetin davalarını dile getiren sloganların artık bu davaları, gerektiğinde kitlelerden dilenmek için kullanılan, sonra da ilk anlaşmada çöplere atılan birer kağıt parçasından öte bir şey olarak görülmediğinin açık bir beyanıdır.

Bir zamanlar ümmetin davalarını dile getiren bir ülke olan Mısır, ilk koşanlara dönüşmüştür; onun koşması ise korkudan kaçıyormuş gibi değil, aksine sanki Müslümanların kanı yıkanmadan önce uzanan eli kavramak için yarışıyormuş gibidir. Daha da kötüsü, anın sembolizmine karşı hiçbir duyarlılık göstermemiş, teselli edici bir konuşma yapmamış, dengeleyici bir tavır sergilememiş, hatta normalleşmeyi bahaneler örtüsünün ardına saklama girişiminde bile bulunmamış, aksine ümmetin vicdanından üstün tuttuğu donuk gerekçeler öne sürmüştür.

Filistin halkının yaraları hâlâ kanarken işgalciyle milyarlarca Dolarlık anlaşma imzalayan bir kimse, ümmetin kaygısını taşıdığını veya onun davalarını savunduğunu iddia edemez. Kararlar sadece bir ticaret değildir, aksine kararlar mesajlardır; bu anlaşmanın mesajları ise açıktır: Washington'ın artık açık baskılara ihtiyacı yoktur; zira sadece bir bakış veya diplomatik bir ima bile yöneticileri istediği şeye doğru koşturmak için yeterli olup Mısır yöneticisi, kazanımlar gerçekleşmeden önce sanki sadakatini kanıtlamak istercesine, bu çağrıya ilk cevap veren olmaktadır.

Mısır, Filistinliler için bir destek kapısı olmak yerine, işgalin ekonomik meşruiyetinin geçtiği bir kapı haline gelmiştir. Müslüman halkların Kahire'nin protesto, reddetme, hatta onurlu bir sessizlik konusunda öncülük etmesini beklediği bir anda, Kinane halkı, kardeşlerini bombalayan, işgal eden ve öldüren tarafla stratejik bir anlaşmanın imzalanmasıyla şaşkına dönmüştür.

Bu utanç verici anlaşma sadece bir ittifak değildir, aksine değerlerin tüketildiğine, hafızanın aşığılandığına ve davanın satıldığına dair bir tutumdur. Mısır, kırılma anlarında yolu açan bir ülke haline gelmiş ve Mısır cumhurbaşkanı Filistin'i artık bir dava olarak değil, ertelemeyi bile hak etmeyen marjinal bir dosya olarak görmektedir. Bu anlaşma yoluyla Mısır, ilkelerin üstüne çıkarlar bayrağını, ahlakın üstüne de pragmatizm bayrağını yükselterek normalleşmenin en geniş kapılarından girmiştir.

Ey Kinane halkı ve tüm ümmetin halkları; korkuyu efendiniz haline getirmeyin ve tiranların değişmez oldukları yönündeki yanılsamalara inanmayın. Sizi bağlayan zincirler, ellerinizden önce zihinlerinizden başlar; zira fikir özgürleşirse cellat da düşer. Bu yüzden bir tiranın size onur vermesini beklemeyin; çünkü onur verilmez, çekip alınır. Bilinçlenmeye sessizliği kırıp konuşarak başlayın; onur bir miras olup nura doğru yürüyen bir kimse, asla karanlığa geri dönmez.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Munis Hamid – Irak